IN CAEDEM

DIVI

IOANNIS BAPTISTAE

CARMEN

CAROLI MANNELLI

EPISCOPI TERMVLENSIS

Illuſtr.mo & Excell.mo Principi Domino

IOANNI BAPTISTAE

PAMFILIO

DVCI DE CARPINETO

Dicatum.

ROMÆ, Typis Nicolai Angeli Tinaſſij 1665.

Superiorum permiſſu.

Digitized by Google

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſs. Patri Magiſt. Sacri Palatij Apoſtolici.

O. Archiep. Patracen. Viceſg.

Imprimatur;

Fr. Hyacinthus Libellus Sacri Palatij Apoſt. Magiſt. Ord. Prædicatorum.

ILLVSTRISSIMO, ET EXCELLENTISSIMO D.D.

IOANNI BAPTISTÆ PAMFILIO

PRINCIPI ROMANO, ET DVCI DE CARPINETO

Salutem plurimam dicit & fœlicitatem.

CAROLVS MANNELLVS EPISC. TERMVLENSIS.

A Primaua Numa pietate (vt Hiſtoriarum teſtimonio traditum) Dux ſimul & Princeps Excellentiſſime, PAMFILIORVM pietas emanat, & animus in te profectò regius, haud alio Regum ſanguine procreatus: Tu igitur Adoleſcentium optime, ac Romana gloria gentis, auguſtiſſimam exhibes Heroum imaginem, nec non in omnibus ſingularem, & quicquid eximij, vel præclari, in cœteris ſat auara, Natura ſeiunxit, in hoc vno,

eodemquè ò Roma, amplexa mirificè, liberalitate quam maxima, cumulauit: Hinc talem, ac tantum digniſſimum Principem, non caſu, ſed prouidè, IOANNIS BAPTISTAE Nomine inſignitum, nouum quippè dixerim, mundi miraculum. Nunc verò fœlicior, ſatis ſuperquè gaudeat mea Muſa, & Heroi cœleſtium donorum cumulo, haud impari Auguſto, dicata; at qui cum nominis præterea cœlitus habiti, dignitate, ſtegmata ſimul pacis & innocentiæ, antiquiſſima maiorum inſignia, (Diuoquè pariter præcurſori munera, & attributa) meritò reportauit. Non inquam amplius, de dilecto, *iuxtà antiquitus, dictum, verùm de principe potius Benefactore,* Numquam ſatis: *A Pamfiliorum enimuerò munificentia, & pietate, me hominem inter homines fateor, & viuentem: Mequè pariter talem, ac tecum præcipuè, Dux Excellentiſsime geram, tam per oris obſequium, quàm permille, dùm opus, vitæ diſcrimina. Ea demum in his, quæ tibi par eſt amplitudine animi, atque nobilitate, Heros inclyte, ac ſoboles Romanis edita Regibus, gratum auribus, habeas, & acceptum Oratorem, qui tibi ex præcordijs, & enixè precatur è Cœlo, Vale. Romæ Ex ædibus Sancti Euſebij 5. Aprilis 1665.*

QVæ noua ſæuities Regum dominatur in aulis
Gentis Idumææ? manibus ſæuire cruentis
Audeat in ſacrum (Diuorum munere) Vultum
Impia progenies, patrio ſubmiſſa Tyranno?
Tale ſub æterno tentabit dextera Cœlo
Attrectare nefas? manibus dimitte ſecures
Litor, & immitem, quæsò, compeſce furorem:
Parce tuas ſcelerare manus, conuerte Satelles
In meritum fera tela Ducem, Regemquè nefandũ:
Inſignem pietate Virum, venerare Parentem
Semper honoratum, & fama ſuper æthera, notum:
Deſine ab incæptis, precibuſquè inflectere noſtris;
Quæ mora? ſi pietas animo, iam parce cruori
Principis innocui, & cui multum Numinis inſtar:
Fata pios meliora decent, trucis exue mentem
Militis immanem, clementius indue pectus:
In quem tela paras? ter viuere Neſtoris annos,
Fas animis, patrioquè ſolo, Regniquè Dynaſtis;
Atque nefas, tantum gladio ſubmittere, collum:
Et caput excelſum terris, cœloquè verendum,
Mens, animuſq; horret, dum menſis aula miniſtrat:
At ſcelus infandum, malè iuſſa vrgere bipenni
Auſus, & aggreditur miſerandam dextera cladem,
Vos procul è cœlo, volucres accurrite Diui,
Vos prohibete nefas, tantumquè auertite caſum:

Parcite præcipites, infenſa ad tela miniſtri
Parcite, & inſontem ſeruate Tonantis Alumnum;
Quis furor immites animos? quæ lædit Erymnis
Pectora? iam cœli radiantia lumina curſum
Auertêre procul, ſimiles labentia caſus
Ferræ Thieſtæis, poterunt iam ſecula, menſis:
Huc coniuratas acies, huc vertite greſſus
Cœlicolæ, manibus Diuoquè fauete ſecundis:
Heù quò cæcus amor, quò te vicina coegit
Fœmina, Caucaſeis genitum de rupibus altis,
Qua ſimul Hyrcanæ, ſe admorunt vbere Tygres
Haud hominū regale genus, malè Rector Idumes!
Durius haud vnquam Monſtrum, nec ſæuior vlla
Peſtis! acerba lues, at quæ fulgentia cœlo
Sydera funeſtas, & funere polluis Orbem:
Heù cui te exitio, miſerum te Fata reſeruant
Exitiale Caput, Monſtrumquè horrentis Auerni.
In tua damna feris, dum Numina temnis Olympi:
Prò ſcelus, atquè nefas! adeò quæ Patris in ore
Maieſtas tibi vilis! adhuc tibi læditur ictu
Orbis honos, patriumquè decus, pariterq; voluptas
Alygerum, demptumq; ferant caput aſtra Parenti?
Fœmineoquè datum, laſciuo munus Amori?
Tanta ne ſæuities, animiſquè furentibus iræ,
O Diuūq; hominumq; ſimul Regnator Olympi!

Cauſa mali tanti, ſed tu noua Erymnis Auerni
Læta pererrabis? ſtigijſquè emiſſa tenebris
Quò Mænas veſana ruis, par filia matri?
Sanguis adhuc tibi potus erit, ſitibunda cruoris
Innocui? mortemquè ſimul, cædemquè nefandam
Expetis? optatò ſic dulci feſta Lyæo
Annua lux agitur? patrio de more Tyrannus
Sic Proceres epulo recipit? Regniquè Dynaſtas?
Ah probroſa lues animi? malè ſana libido!
Aſpice velatum, nigra caligine phœbum
E media fugiſſe die, dum vina putreſcunt,
Tabeſcuntquè dapes, labefactaq; contremit ædes.
Impia dum Solymæ, Ioanni Fata manebant,
Exijt è ſummo mitis Clementia cœlo
Infandum prohibere nefas, non ſplendida crines,
Haud niueos ſtellata ſinus, at pallida vultus,
Diues Orontæis, haud olli purpura gemmis,
Poſt humeros roſeus, neq; pingit tegmina, murex,
Nec picturatus lambit veſtigia limbus;
Veſtibus ire iuuat ſciſſis, iuuat ire ſolutis
Crinibus, & celeri Zephyros tranare volatu,
Quò pietas vrget, facilis quò diua coegit
Vis, & Amica Charis, voluit per inania greſſus,
Et leuibus ventis, alijſquè citatior alis,
Queis volat ad prædam, fuluus Iouis ales, ab alto:

Tecta tenet, largoquè humectat flumine vultum,
Et medias inter lachrymas, ſic ora reſoluit,
Syderei fax illa poli, & clariſſima mundi
Lux, & honos Solymis, almæ prænuntia pàcis
Vox animæ, ſupera Genitor cui riſit ab aula,
Et merito cui longa dies, & neſcia mortis
Occidet? iratæ ſubmittet colla, Securi?
Siccine regali, diuoquè è ſanguine ducta
Progenies, terriſquè, Polo veneranda propago,
Nobile palmiferæ decus, & ſolamen Idumes
Intereat? patrio miſerum data præda Tyranno?
Prò ſceleratus, amor! quò nam mortalia vertit
Corda furor! ſtimuliſquè Ducem furialibus vrget,
Vt càdat immiti, ceruix innoxia, ferro?
Non ità: ſi placidus votis arrideat Æther,
Et Pater Omnipotens, precibus ſi flecteris vllis,
Horrendam prohibe cladẽ, & mihi cęde parentem
Eripias, niueoſquè cruor non irriget artus:
Quid loquor? inſtat adhuc furijs, ferroq; Satelles,
Quin ferus, & Getica, tam immanior ore leæna
Sæuit adhuc, intentat opus, ſimul altà minatur
Vulnera, & intento iam funere, fulminat Enſis:
Sed pietas dum nulla viris, animoquè furentes
Crudeſcuntquè magis, furiæquè iræquè rigeſcunt,
Vos chalybes, gladijquè truces, ſæuequè bipennes
Par-

Parcite,ſpero equidem,ſi quid mea vota merentur,
Parcite, & infenſos animis dediſcite motus,
Neſcit amor durum: facili molleſcite ferro;
Sic placidæ ſeruate Pium, ſeruate Parentem
Imperio, cui ſacra manus, quæ regia frontis
Maieſtas! cui vilis honor, moderamina terræ:
Vix ea: cum Diuus tendens ad ſydera flámmas,
Quod cœlo iubar irradiat? quæ Numinis, inquit,
Læta mihi faciles, molitur gratia, riſus?
Prò qualis mihi riſit Amor? quæ Nuntia pacis
Hæc pietas? quem voce ſonum? quos edere cantus
Sufficiam? aut meritis poſſim perſoluere grates?
Iam cœlo mihi grata dies, at quæ vltima terris
Apparet, modò parta ſalus, quid demoror vltrò?
Ignibus ira ſuis, in me & ſua tela furores.
Prodigus in vena ſanguis, dociliſque per altas
Vulneris ire vias, ferrumque ornare cruore:
Haud aliò me Fata vocant! hæc dona miniſtrant:
Sat Solymæ, terriſque datum, iam meta laborum,
Atque extrema dies, & ineluctabile tempus:
Sanguineæ ſæuite manus, conuerte Satelles
Crudeles iras, & non crudelia tela:
Hæc ait: & validum fatalis dextera telum
Vibrat, terque, quaterque fugit, mirabile dictu,
Detrectatque nefas, ſcelerataque iuſſa recuſat.

Ecce autem roſeo Iuuenis pulcherrimus Ore
Numinis è ſolio, nitidiſque elapſus ab aſtris
Voluebat celeres, liquidum per inane volatus;
Candor erat vultu, qualem nec luna referre,
Nec matutinæ niuis alba volumina certent,
Olli ſydereum caput, & multo ora lepore
Pinxit Maieſtas, vndant diffuſilis auri
Flauentes errore comæ, Zephyroque procaci
Tortilis alludit, per eburnea colla capillus:
Aſſurgunt humeris alæ, niueoſque per artus
Picturata fluunt, niueæ velamina Veſtis,
Picta vbi fila virent, oſtroquè immixta rubeſcit
Rubri bacca maris, ſtellarumquè æmula fulget:
Vt loca iuſſa tenet, ſupplex ſtat lumine prono
Gaudia commiſcens lachrymis, Diuumq; ſalutat,
Aſt humili aſpectu tacito, fixuſque manebat,
Et tandem querulæ rupere ſilentia, Voces,
Eripe te ferro, tantòſquè auerte dolores
Diue polo, & terris gratus; quid funera tentas
Immeritò?nimiumquè nimis lachrymabile funus?
Mitia quin potius maneant te Fata per Orbem,
Fata precor maneant, nec non meliore metallo
Excipiet tua facta dies, celebrata ſub aſtris;
Altaquè dum ſummo gratiſſima ſydera cœlo
Fulgebunt, librata ſuo dum pondere tellus

Stabit

Stabit, & immenſum mirata per æthera, motum,
Semper honos, nomenq; tuũ, laudeſq; manebunt:
Supplicibus iam cede tuis, ne gaudia Diuûm
Funere funeſtes, neue hoc pete vulnere, mortem;
Alyger orabat dictis, cum plura volentem
Dicere, Ioannes his vocibus, interrupit:
Quæ noua iuſſa refers, ſummo famulata Tonanti
Progenies demiſſa polo? dare colla ſecuri
Iam cœlo mihi Fata parant, mihi cede repoſtum
Funus eat, Fatoquè in eo, quam dulce periclum!
Cæde mihi quærenda ſalus, *poſt vulnera Virtus*
Clara magis: ſtimulatquè ſuis, Victoria palmis:
Vi datur æthereas ſuperorum ſcandere ſedes:
Fit via vi: Superûm *quicquid ſuper æthera notum*
Eximiæ Virtutis opus: petit aula Tonantis
Ardua, & in Magnis cœlo certiſſima merces:
Emoriar: vel mille meam per vulnera, vitam
Effundam, aut multis veniã data victima flammis,
Et ſtimulos adiget pietas, & ſenſibus ignem
Ingeret illuſtrem, Virtutum lucidus Ordo,
At polus incendet vires, & gloria mentem:
Cedite Cœlicolæ, mihi fuſo è ſanguine funus
Cedite, & optatam belli diſcrimine, ſortem:
In bello ſpes vna fuit, vaga ſydera teſtor,
Seù face, ſeù ferro peream, per tela per hoſtes
Ipſe

Ipſe ferar, *pulchrumque mori his ſuccurrit in Armis*:
Aſt animo vires, & *vinci neſcia Virtus*,
Atquè locus iaculo, *quod iter mihi pandit Olympo*:
Incerti ſub ſole dies, & flebilis æui
Vi mutanda domus; facilis quò nulla ſerenum
Inficit vmbra, rapi, fac ſumma, Rector in aula:
Heù nimium mihi longa nimis numerata ſub aſtris
Annorum ſeries! patrijs ſuccedere tectis
Fas animæ: terriſquè ſatis per inhoſpita, ſedes:
Tēdimus ad ſuperos, quid nūc mea vota moratur?
Dulcis ab exilio, patriam diſceſſus in oram:
Præcipitate moras, ſceleratas ſumite pœnas
Iſcidæ, genus acre virum, *genus omne malorum*,
Iam ſcelerate manus, in me conuertite dextras,
Sic iubeo, ſic aſtra petunt, ità poſcit Olympus:
Audijt attonito ſimilis, ſimiliſquè videnti
Voce repercuſſus, contrà nihil Aliger auſus
Sic mortem affatur dictis, atque imperat vltrô,
Pone animos veſana truces, dediſce furores
Innatos lybitina tuos, matris indue ſenſus,
Proijce tela manu, ſolymæa immune bipenni
Funus eat Vatis: tantum commune repende
Vectigal: dixit: tenueſquè receſſit in auras,
Ocyor & iaculo, volucrique ſimillimus auſtro:
Mors ſtupuit iuſſis, geliduſquè per ima cucurrit
Oſſa

Oſſa tremor, pauitat, telumquè vrgere tremiſcit,
Iamquè fugax horrebat opus, niſi iuſſa Satelles
Voce laceſſitus, Diuoquè, iterumquè capeſſat:
Iam vetitas timet ille moras, iam territus, ardet,
Spontè ſubit iaculo, ſubitòquê exterrita telum
Stricta manus, quaſſat, præceps, miſerabile dictu,
Sanguinis vnda fluit, niueoſquè effuſa per artus,
Et rigat, & rutilat, ſuper illætabile vulnus
Heù ferit! emanatquè cruor, pretioſior auro.
Sic pius æterno clauſit ſua lumina, ſomno
Diuus, & aurato, mutata eſt gratia vultu,
Ceſſeruntquè genis, animata corallia frontis,
Non aliter quam læta ſeges, cum triſtis Orion
Perſurit, ingeminans immixta grandine, nimbos,
Langueſcit, culmiſquè cadentibus, inclinatur:
Aurea funeſto, ceù cum violatur ab auſtro
Vere nouo roſeis, quæ purpura ridet in agris:
Vt, flos impreſſo, moritur ſucciſus aratro:
O metuenda dies, atris ſignanda ſub aſtris,
Funera quæ terris, per vulnus tale reportas,
Viſibus horrendum vulnus! quo fonte per artus
It cruor irriguus, bacca ſpecioſior inda,
Pulcher vt igneſcit tenera Narciſſus in herbâ,
Seù nitet, vt pulchrè rutilis admixta roſetis
Lilia cana micant; Pelagi vel qualis ab vnda
Phœbus

Phœbus agens curruſ, per nubila denſa rubeſcit:
Quis potis eſt caſus, & ſummi Numinis iras
Carminibus numerare ſuis? quis funera fando
Explicet? aut poſſit lachrymis æquare dolores?
Vix truculenta manus turparat ſanguine dextras,
Cum ſubitò ſcelerata premi, formidine tellus
Cœpit, auernales gemitùmquè dedere cauernæ:
Inſonuere poli: & querula modò murmura voce
Sæpè iterata ſonant, magnus ferit æthera clamor:
Regnat vbiquè pauor, crebris micat ignibus ęther,
Flammarũquè globis, & fulmina miſſa dehiſcunt,
At ſonitu horrendo, horrendumquè eliſa fragorem
Ingeminant, dubiumq; premunt horroribus Orbē:
Arripuere fugam ſocij, ſonteſquè miniſtri
Quà data porta ruunt, intus calor Oſſa reliquit
Impia, proiectant clypeoſquè, enſeſquè nefandos,
Exitium minitante polo, minitantibus aſtris
Fata ſimul peiora ſolò, preſſiquè laborant
Lymphato properare gradu; pars altera palmas
Supplicis in morem nequicquam tendit inermes:
Sæpè lycaonio, ſtimuliſquè voracibus antro
Actus in arua lupus fertur, per tela, per hoſtes
Impatiens, iraquè ferox, clamoribus implet
Occiſo paſtore, nemus, raptoquè Iuuenco,
Mox antrum repetens, miſerò quæ mortis imago.

Si procul è ſyluis, venientem fortè leonem
Reſpicit, & pœnam patrata è cæde repoſcat:
Haud aliter trepidare metu, manus impia cœpit,
Vt ſuper inſontem, ſcelerantur crimine, Vitam:
Scilicet iratam dextram ſenſere Tonantis,
Telaquè diuina, mox excutienda pharetra.
Attonito dum cuncta notat Clementia, viſu,
Mœſta genas, laniata comas, præcordia ſenſu
Feruida magnanimo (& celeri velocior aura)
Aſtra petit, celſumquè tenet penetrale Tonantis,
Succiduoquè genu, venerabile Numen adorat,
(Quod Iuuenũ pennata cohors, famularibus ambit
Obſequijs, olliquè latus ſatis ardua munit
Maieſtas, fulmenquè manu quaſſante, coruſcat:)
Illa diù remorata, ſinus impleuit obortis
Fletibus, & tacito ſæuit ſub pectore, vulnus
Fortius, interdum lachrimis ſuſpiria, fundit,
Nec mora, ſingultu, ſua triſtia verba laceſſit,
Et breuiter triſtem vultum demiſſa, profatur:
Eia agite vnanimes, cœleſtia Templa, Sorores
Linquite, iam cœlo, terras mutate relicto,
Ingentem Virtute Virum, pietate Parentem
Abſtulit atra dies, & funere merſit acerbo,
Accelerate gradus, teneras per inania plantas
Voluite, diuiduo diffindite nubila ſulco:

Hæc

Hæc vbi dicta : fores Templi patuere ſonoræ,
Ilicet innumêrum Virtutum lucidus Ordo
Explicita legione ruit, Zephyriſque vocatis,
Sydereaſquè plagas tranat, tractuſquè profundos
Ætheris, & volucri deſignat nubila gyro:
Alygerumq; Chori, & magno obſequioſa Tonanti
Progenies, alata ſuis decurrere ab aſtris
Saucia, feſtinant; acies ſimul Omnipotentis
Mite ſatellitium, manibus ſuccurrit in armis,
Cœlicolumquè cohors: ſupêrũ numerare Iuuentã
Haud opis eſt noſtræ, numeriſquè æquare cohortes:
Non tot alit flores, placidi Clementia Veris,
Non tot gemmiferas opulento in gurgite conchas
Diues Erythra parit, crepitans cui grãdine nimbus
Sat minor, & lybræ decuſſæ ſydere, frondes:
Quin non tot lybicis campis, voluuntur arenæ
Mobile terrarum, ſi flabris incitet æquor
Aphricus, & tollat congeſto puluere, montes,
Quam multæ ſubeunt, ſtellas vbi luna recenſet
Menſtrua, ſi quandò cœlo taciturna ſereno
Æthera per medium, celebrat de more choreas:
Hoc numero ſtellata manus de Vertice cœli
Labitur, & varijs fulgens circumſtrepit alis,
Iam ſua demiſſis delibrant corpora pennis,
Iam ſacra pennatis lambit veſtigia tellus

Obſe-

Obſequioſa nimis, formidine lambit Idumes:
Agmine iam facto, tendunt quò Fata requirunt
Mortis, tecta petunt, mœſta ſub imagine formæ.
Hic interpicto celebris Clementia peplo
Diuitijs animoſa ſuis, ſuccincta papillas
Numinis os, habitumquè gerens, & amabile viſu
Imperium, cui magna ſimul cum voce poteſtas,
Sic fatur: preſſoquè trahit ſuſpiria corde,
O ſate ſat Regum, ſummo quæ & amica Tonanti
Nata Deo proles, Diuumquè ò gratia riſus
Cœlicolum, Solymæ ſpes vna, & pura beatæ
Vena voluptatis, quæ vis? innoxia vultus
Lumina fœdauit? quæ gens inimica parenti?
Et frontis nitor ille tuæ? præſtantia formæ?
Cœleſtiſquè lepos? cum fuſo verticis auro?
Et decor ille genæ? ò dolor implacabilis iræ!
Læditur? infectas Solymæ ſic ſtrata per aulas
Membra iacent? mœſtis & pallidiora Hyacinthis?
O Cœlum! queis tanta ſolo, Solymæquè poteſtas?
Eia agite ò Sociæ, Diuo noua pignora Amoris,
Si vos tangit honos, ſi quis cum funere ſenſus,
Si pietas, agitate choros, ſociate frequentes
Carmina, multiplici cœlumquè inflectite cantu,
Quod ſi tantus amor, vobis etiam aurea flectit
Pectora? candentes oro, ſupponite dextras.

Et

Et charum pignus, celeres aptate per armos:
Corporis hoc decus? hęc niuei monumēta pudoris
Impia tam diræ, mereant ſibi compita terræ?
Quæ mora? num placida facies tranquillior vnda,
Candidiorquè ſuis, pura in tellure liguſtris,
Fulgidior phebo, nitidis iactantior aſtris,
Splendidior gemmis, niueo candentior imbre,
Pulchrior & viola, roſeo formoſior igne,
Et cœli grata, vultus iucundior aura?
Sic illaudátum, ducat per ſecula, funus?
Nuncius æterno geniti, vox præuia Verbi
Deſertis emiſſa locis, elata per Orbem?
Eia agite Alygeri, faciles attollite palmis
Membra, per extenſo properate ad ſydera, curſu:
Quæ noua? Cœlicolis longùm per inhoſpita, ſedes?
Heù citò crudeles terras, citò ſemen auarum
Linquite: iam ſuperi numeris pæana ſolutis
Dicite, dulciſonis concentibus aſſonet æther:
Munus eat Vatum, muſas & Apollinis æſtrum
Ni velit, vnanimes cantu comitemur ad auras:
Eia age diue parens, ò dulcis ſarcina, pondus
O leue, tam dignum, ceruici imponere noſtræ,
Non labor iſte grauat, quia nobile pignus Amoris,
Sume precor meritos alatæ pubis honores,
Hic Virtutis hónos: hæc prœmia donat Olympus

Non

Non tua lugubri ſplendebit lumine pompa
Nobiliora tibi, ſuccendunt ſydera, flammas:
Et ſuperum plaudente choro, plaudentibus aſtris,
Vectabit niueos artus, per inania, Nubes:
Dixerat, & ſubitò plauſerunt agmina, motu.
Tempus erat, quo luce noua radiabat Olympo
Heſperus, afflatis ſtellis albeſcere cœlum
Cœperat, & terris animalia ſomnus habebat:
Hinc niueis innixa rotis, non pulchrior vnquam
Luna, nec argento rutilante ſuperbior iuit:
Aurea prò quali radiabant ſydera, crine!
Æthereæ quis frontis honos! quæ forma nitoris!
Quæ noua ſtelliferas, pingebant lumina, Zonas!
Antè alias nitido fulgebat Lactea ſulco,
Lactea ſtellantum, Regina Auguſta viarum:
Alygerum cum lecta manus, deuota Tonanti
Progenies, ſuperumquè cohors, turmæq; Sororum
Læta myniſterio, imponunt ea candida, nubi
Mēbra, dein volat illa; omnes comitantur Euntem,
Et fugit æolijs, latè pernicior Euris.

FINIS.

pre p. gte d. S. Andrea della Valle

Digitized by Google